

at den pågældende derved mister sit statsborgerskab i andre stater.

Det foreslås endvidere, at den pågældendes barn kun kan omfattes af erhvervelsen, hvis det godtgøres, at barnet mister sit statsborgerskab i andre stater, medmindre den anden af barnets forældre fortsat har statsborgerskab dér og ligeledes har del i forældremyndigheden.

En person, der ikke efter reglerne i det hidtidige statsborgerland automatisk fortaber sit statsborgerskab dér, må fremlægge dokumentation for, at den pågældende løses fra sit hidtidige statsborgerskab i det øjeblik, han eller hun erhverver dansk indfødsret ved erklæring.

Det betyder – med den nuværende retstilstand i Norden – at svenske statsborgere skal dokumentere, at de ved erklæringen bliver løst fra deres svenske statsborgerskab. Efter statsborgeretslovgivningerne i de andre nordiske lande fortaber statsborgere i disse lande automatisk deres statsborgerskab, hvis de frivilligt erhverver fremmed statsborgerskab. Disse personer skal således ikke dokumentere, at de løses fra deres hidtidige statsborgerskab. Det vil derfor kun være svenske statsborgere, der bliver direkte berørt af den foreslåede ændring.

Personer, der ikke kan godtgøre, at de mister deres hidtidige statsborgerskab ved erklæringen, må henvises til at søge om dansk indfødsret ved naturalisation, dvs. direkte ved lov, hvor der som betingelse for erhvervelse af dansk indfødsret som hovedregel stilles krav om løsning.

3. Samtidigt bestående ægteskaber

3.1. Gældende ret

3.1.1. Europarådskonventionen om statsborgerret

Efter Europarådskonventionen fra 1997 om statsborgerret skal det følge af lovgivningen i de kontraherende stater, at børn født af forældre, hvoraf den ene på tidspunktet for barnets fødsel er statsborger i en kontraherende stat, automatisk erhverver statsborgerret i denne stat. Dette gælder dog ikke, hvis andet følger af den kontraherende stats lovgivning vedrørende børn født i udlandet.

3.1.2. Indfødsretslovgivningen

Automatisk erhvervelse af dansk indfødsret kan i henhold til indfødsretsloven ske i følgende tilfælde: Ved fødslen, jf. lovens § 1, ved såkaldt legitimation (forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab), jf. lovens § 2, og ved adoption, jf. lovens § 2 A.

I henhold til indfødsretslovens § 1 erhverver et barn dansk indfødsret ved fødslen, hvis faderen eller moderen er dansk. Er barnets forældre ikke gift, og er kun faderen dansk, erhverver barnet kun dansk indfødsret, hvis det er født her i riget.

Efter indfødsretslovens § 2 erhverver et barn, som er født af en udenlandsk mor og en dansk far, og som ikke har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen, dansk indfødsret ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab.

Ifølge indfødsretslovens § 2 A bliver et udenlandsk barn under 12 år, der er adopteret ved en dansk adoptionsbevilling, dansk statsborger ved adoptionen, hvis barnet adopteres af et ægtepar, hvor mindst én af ægtefællerne er dansk statsborger, eller hvis barnet adopteres af en ugift dansk statsborger.

3.1.3. Ægteskabslovgivningen

Efter ægteskabslovens § 23, jf. § 9, omstødes et ægteskab, der er indgået af en person, som i forvejen er part i et andet ægteskab, ved dom. Indtil omstødelse er sket, er et sådant bigamisk ægteskab ikke ugyldigt, men alene omstødeligt.

Et ægteskab, som er indgået i udlandet, godkendes i dansk ret, hvis de lokale form- og kompetencekrav er opfyldt. Det vurderes dog, om ægteskabet på afgørende måde strider mod dansk retsopfattelse.

Selv om et bigamisk ægteskab må anses for stridende mod dansk retsopfattelse, er det i teori og praksis antaget, at et sådant ægteskab ikke i enhver henseende bør nægtes anerkendelse i Danmark. Børn i begge (alle) ægteskaber anses således som ægtebørn.

3.2. Forslagets baggrund og indhold

3.2.1. Da andet ikke følger af indfødsretsloven, vil en persons flere samtidigt bestående ægteskaber kunne have retsvirkninger efter denne lov indtil en eventuel opløsning af et af ægteskaberne.

Reglen i indfødsretslovens § 1 indebærer, at et barn, som er født i udlandet i ægteskab mellem en dansk far og en udenlandsk mor, erhverver dansk indfødsret ved fødslen, selv om en af forældrene ved indgåelsen af ægteskabet i forvejen var gift, og begge ægteskaber består på tidspunktet for barnets fødsel.

Reglen i indfødsretslovens § 2 indebærer, at et barn, som er født i udlandet uden for ægteskab af en udenlandsk mor og en dansk far, erhverver dansk indfødsret ved forældrenes efterfølgende indgåelse af ægteskab, selv om en af forældrene i forvejen er gift.

Regeringen finder det stødende, at dansk indfødsret kan erhverves automatisk på grundlag af en persons flere – samtidigt bestående – ægteskaber.